52. Märings spång, Bettna sn, Oppunda hd.

Pl. 11: B. 795.

Litteratur: B. 795; L. 898; J. Peringskiöld, Mon. Suderm. 686.

J. Peringskiöld angiver runstenens plats vara »Märing Spång i Bettna socken» och på hans teckning finnes skrivet »långhalss sundet», invid vars strand runstenen står tecknad rest.

Runstenen är nu borta. Enligt måtten i B. 795 har dess höjd varit 1,59 m, bredden vid foten 63 cm. Ämnet har säkerligen varit grånsten.

Inskriften har enligt B. 795 varit följande:

Slingan: **faraukiʀ : raisti : stain : þinasi : at · ulaif : faþur sin** Stenens mittyta nedifrån uppåt:
5 10 15 20 25 30 35 40
han : at : kaiʀuni
45 50

Uti 1—8 **faraukiʀ** *Frøgēʀ* är 2 **a** vokalinskott, uti 20—25 **þinasi** måste åter 23 **a** vara ändelse i ack. sg. m. *þœnna*, som ytterligare förstärkts genom det hänvisande *-si*. 44—45 **at** är förkortning av 3 sg. pret. *ātte* »ägde, var gift med». I 46—52 **kaiʀuni** ack. sg. f. *Geʀ-runi* har *r* assimilerats med *ʀ*, se *Ögl. runinskr.*, inl. s. XXVII.

Översättning: Fröger reste denna sten efter Olov, sin fader. Han ägde Ger-run.

---

53. Valstad, Bettna sn, Oppunda hd.

Pl. 11: B. 794.

Litteratur: B. 794; L. 899; Ransakn. 1667—84, teckn.; J. Peringskiöld, Mon. Suderm. 1686, teckn.

I *Ransakn.* 1667—84 anges runstenens läge sålunda: »Jättegraf på Hvalsta backa med en vprest sten och ristat skrift på Runska.»

Runstenen är nu förlorad. Enligt måtten i B. 794 var höjden 2,5 m. Ämnet var säkerligen grånsten.

Inskriften är i B. 794 följande:

lafʀ · raisþi · stain · þansi : iftiʀ · sulku · sun sin : han uarþ : uastr · tauþr
5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

1—33 och 37—38 stå på en nedre slinglinje, en övre finns tecknad ovan 16—25, vid övriga runor saknas linje. 38, 41, 50 **a** ha formen **ᛅ**. I *Ransakn.* 1667—84 innefattas alla runorna av slinglinjer, som fortsättas lika långt ned på högra sidan som till vänster. Inskriftens anordning påminner om Sö. 47 Vålsta berg och **uastr** om 62 Hässlö.

Namnet 1—4 **lafʀ** är antingen ett kortnamn av Olav eller har begynnelserunan av detta namn varit utplånad eller förbisetts. Ack. sg. m. **sulku** hör till fsv. *Solke*, som i Lundgren-Brate Personnamn uppvisas ur ortnamn, i det ändelsen *-a* i ack. sg. ombildats genom inflytande av vokalen i det följande **sun**, se Ögl. runinskr. s. 267, **sulfu**, Ög. 46 Herrstaberg. På teckningen i Ransakn. 1667—84 läses **sulfu**.

Översättning: Lav (Olav?) reste denna sten efter Solke (Solve?) sin son. Han blev död västerut.

Med **uastr** »västerut» menas här England.